

BOJAN BRECELJ IN PROJEKT MEDITERANSKE IDENTITETE

Ko Odisej zadnjič vrže sidro

Trdi, da je Mediteranec. Čeprav si, Vipavec, pod to oznako ne predstavlja nič konkretnega, razen eklektičnosti, ki ji on, profesionalni fotograf in umetnik, pravi mozaičnost. Iz nje se skozi tisočletja rojevajo civilizacije in iz nje tudi sam črpa navdih za svojo raziskavo sredozemske identitete, ki jo je zapakiral v mednarodni projekt *Med project*.

Brane Maselj, BESEDILO
Bojan Breclj, FOTOGRAFIJE

Bojan Breclj pluje po Sredozemlju že od malega. Od tam ga je v družbi še enega znanega fotografa Arneja Hodaliča odneslo po svetu. Skupaj sta čolnarila po Gangesu in Nilu in brez prislovične profesionalne ljubosumnosti skupaj fotografirala, ker se, pravi Breclj, nikoli nista znašla skupaj na istem mestu, da bi iskala isti zorni kot. Čeprav v marsičem različna, sta ju v tim povezovala ustvarjanje in veselje, da lahko po končanem delu še naprej uživata v delu, pa naj gre za jadranje ali potapljanje. Takšen je Bojan Breclj tudi danes, ko na krovu svoje sedemin-polmetrske lesene barčice tipa Schiarella zapuša privez v Starem Gradu na Hvaru, namenjen raziskovat naseljene otoke Sredozemlja.

Čas je za spremembe

To, da bi obiskal večji del od 189 naseljenih mediteranskih otokov, je sestavni del projekta, ki si ga je, v letih, ko njegova generacija množično odhaja v pokoj, zamislil, da bi opozoril na nekatere alternativne razsežnosti človekovega bivanja. Načrt o predstavljanju ljudi, ki na ta starodavna otočja prinašajo duh sodelovanja za vzdržen, miroljuben in kreativen razvoj družbe, mu je, o tem ni dvoma, pisan na kožo. Zato, ker je vodni element bistveni del Brecljeve identite-

te, morda pa tudi zato, ker gre za zvestobo idejam, ki so se mu še kot mlademu dolgolascu porajale v prvih hipijevskih komunah na naših tleh.

»Ne vem, ali bi bil svet lepši, če bi vsi odšli živeti na otoke, čutim pa, da smo znova v času velikih sprememb, kot takrat, ko smo bili mladi. A če smo bili takrat entuziasti in smo v te spremembe upali, smo danes vanje prisiljeni. Prišli smo do roba, ko civilizacijsko ne moremo več preživeti, zato moramo dovoliti spremembe v svojem odnosu do vsega bivačnega, soljudi in tudi do sebe.«

Načrt raziskati in nato ustrezno predstaviti sredozemsko identiteto,

kot potencial za človekovo kakovostno osebno doživljanje življenja ob hkratni družbeni angažiranosti na podlagi tolerance, je na prvi pogled izjemno velikopotezen. A je hkrati umetniško delo, v katerem njegov ustvarjalec prepušča končni rezultat notranjim subjektivnim silam, ki ga, kot nekoč Odiseja bogovi, vodijo od otoka do otoka, od človeka do človeka. Na spletni strani projekta (<https://medland.life>), ki je od minulega tedna odprta za vse, predstavlja zgodbe in fotografije ljudi, katerih bistvena skupna značilnost je, da so se odločili za prednosti otoškega načina življenja.

Čari izolacije

»Za otoke je še danes najbolj značilna neka posebna izoliranost. Na teh prostorih je manj motečih šumov, zato se človek lažje posveti svojim idejam. Karoli ga zanima, pa naj bodo to umetniški projekti ali gojenje čebel, vse to je na otoku lažje speljati kot na celini.« V dveh letih je Breclj obiskal približno dva ducata otokov in na njih opaža vse več ljudi, ki prisegajo na višjo kakovost življenja. Ne ostajajo tam, ker bi bili nezmožni slediti sodobnemu tempu življenja, ampak ker se zavedajo, da je življenje tam dobro. Tako pravi tudi Jelena Gracin, ki se je iz Zagreba preseli-

Bojan Breclj želi navdihovati ljudi v iskanju življenjskih poti.